

REGÉLO.

Pesten vasárnap július 28^{kán} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ÉLETTÖRTÉNET.

É l e t k é p e k .

I.

A' szigethi Leonidas.

(Folytatása.)

Három egymásutáni hírnök csakhamar tudtára adá Zrinyinek, hogy a' zultan Belgrádban van; készülétei roppantok, 's kétségen kívül Szigetnek veszi útját. Nem sokára az elősereg Siklósnál táborozott. Zrinyi, hogy az ellennek erejéről bizonyost tudjon, 's embereit szerencsés kezdet által nagyobbra tüzelje, barátja, A l a p i Gáspár vezérlete 's K o v á c s Miklós, P a p r u t o v i c h Farkas alhadnagyok, mint tusák gyermekeinek parancsnoksága alatt, ezer gyalogot 's öt száz lovast, sergének erejét, elébek küldé. Rettenthetlenül csaptak össze ezek Siklóstól nem messze Mehmed béggel. A' támadásról nem álmódó pogányok megveretve, több nagy rangú fogoly 's négy ezer ember veszteséggel hagyák-el a' csatátért. A' martalék egy részét arannyal 's ezüsttel megterhelt nyolcz teve, lófark, zászló 's keresztényektől elfoglalt győzelmi jel tevé. Zuleyman dult boszújában, és Sziget ostromlását annál nagyobb hévvel sietteté. A' híres nagyvezér Mehmed Szokolovich, annál mérgeesebb keresztény ellen, mert horvát renegát vala, Mustapha bosnyák pasa, Hampsam bég 's Karam bég nyiták-meg a' zultánnak láng-és vérfestette útját. Háromszor próbált Hampsam bég a' megáradott Drávára hidat ütni; háromszor ragadá-el a' dühöngő ár, a' nagy fáradozattal készült mivet. A' nagyurnak tudtára adaték a' lehetlenség. Ez bőszülten tépett-el egy darabot kaftanjából, 's arannyal e' szavakat himezteté rá: „így szóll a' nagyur Zuleyman; ha te, rest szolga, elérkezteig a' hidat fel nem ütteted, 's egygyé a' két partot nem teszed, e' szövettel fojtatol-meg, 's fejed a' hid utósó karfájára huzatik.“ — Katonák, parasztok, foglyok rangválogatás nélkül munkára korbácsoltattak, 's a' hid másfél nap alatt kész volt, és augusztus 4—5-ke között ment-át rajta az egész török tábor.

Zrinyi valamennyi emberét a' vár piaczára gyűjté, 's nyugalommal intéze hozzájuk illy szavakat: „Szeretett rokonok! milly nagy napok következnek ránk, nem beszélem. Egy pillanat a' pogány táborára, 's meg leszteek felőle győződve. De élesszen kebletekben lángot a' szép haza szelleme, 's ha veszni parancsol, szent ügye. Ne csüggedjete. A' pogány csak zsoldosai számában bizik, mi a' magyar ég- 's keblünk Istenében. Az tegye egygyé szíveteket; az nyomja-el kebletekben a' legveszélyesebb ellent — a' szenvedélyeket. Ezt fogadjuk-fel tekintete előtt az örök valónak, ki iszonyún boszul hamis esküt. Én első esküszöm hűséget halálig a' hitnek, királynak 's a' pogánytól eldult hazának. Az ég hagyjon-el engem, ha titeket valaha elbagylak, ha nem osztok veletek örömet és bűt, győzelmet és halált. Ha elhullok, vezéretek Alapi Gáspár barátom legyen. Minden, ki vakon nem engedelmeskedik hadnagyának, meghal; ki a' kitűzött helyet parancs nélkül csak egy pillanatig is elhagyja, meghallgatás nélkül meghal; meg, ki levelet vesz a' pogánytól. Minden, mi a' pogánytól jó, hadnagynak adatik, 's ez olvasatlanul égeti-el. Ha két ember megijedve titokban beszél együtt, felakasztatik; valamint az, ki őket időtlen barátságból be nem jelenté. Haldoklóknak nincs többé egymásközt semmi titkuk, 's mi magunkat a' hitért 's honért halálnak áldoztuk. Most esküdjete ti, mint én; kiki hadnagyának.” — Meglett, 's örömjaj követé a' lelkes beszédet, 's ezt azonnal szerencsés kirohanás.

Augustus 5-dikén érkezett-el Zuleyman azon helyre, mellyen csillaga, a' ragyogó, letűnt. Iszonyún hangzott a' háromszoros Allah; az egész táborzene ropogva követé, 's az ágyúk dörgését ezerezzel adák vissza a' szomszéd hegyek bércei.

7-kén dühös csata az ujjvárosért. Aly Pordhuk a' pattantyúsok főparancsnoka, szárazon és vizen szünet nélkül rengeté, 's már a' belvár is több helyen meg vala sértve, 's tornyai rengtek. Iszonyú zugással omlottak-le a' harangok, és szertezuzák a' fafedélzetet. Szám nélküli volt a' megsebesített; de minden felett a' törökök vesztesége. Gyorsan elhatározá magát Zrinyi. Az ujjvárosnak üszköt vete. Sok jancsár, ki az éjtől kegyeltetve, benne rejtezek, lánokban lelé halálát.

Következő napok alatt a' közel erdők hulltak-el a' török bárdok alatt. Megszámíthatlan pénzbe került a' fának elhozatala vizen és szárazon. Az ostromlottak szünet nélküli tüzelésök daczára a' bástyák 's tornyaik mellé hordaték, vagy azokat meghágni, vagy a' farakást meggyújtani, hogy az ostromlottak éltökért esedezve nyissák-fel a' kapukat, vagy szétlőtt falak alatt lassú tűz-

nél süttessenek-meg. Több megrohanás, melyet a' jaucsárok a' Magyarok tűzétől máglyák által védetve merészlének, hősileg verettettek vissza. Még is szerencsések voltak a' Törökök a' nagy vagy új várost aug. 19-kén egyszerre két helyen megvenni. Az ostromlottak csomócskája az eláradó nagyobb hatalomtól ellentállhatlanul nyomatott vissza egészen a' vár hidjaig. Zrinyi a' halált keresé; a' legsűrűbb csatázásban a' török nagyokat tusára szállitva. Mellette hulltak-el nemesei; ő mondá nekik barátsága utósó idvezletét, és rövid idő alatti viszont látást. B o r o s Péter, B á t k a y Péter, B o s n y á k Márton és sok más áldozat hullt-el örök emlékeül e' mai napnak.

Aug. 20-dikán korán regtől éjig szünet nélkül dörögteté Aly Pordhuk löszereit. De ma látá utójára a' napot. A' tornyok rengtek; a' magas bástyák beomlással fenyegettek. — 26-dika volt a' nap, mellyen a' várnak első megrohanását merészlé a' pogány. Már néhány merész a' lófarkat fenlebegteti tetőjén; — Zrinyi lezuditá. Diadalok kevély jelei a' magyarok kezében gyalázatái levének. Mishras Klumy pasa meglövetik; a' zavar közönséges; öngömbök zápora, nyil-eső, a' Magyarok csufos kiáltásai 's öröm lármája dörge a' szaladók után.

E' naptól september 7-keig a' pogány mindennap két 's több ízben rohaná-meg a' várat, 's hasonló hősiséggel veré vissza a' Magyar. Olly telve volt halottakkal a' várkörny, hogy a' nagyur borzadva vonult vissza táborával, 's a' maroknyi néptől fegyvernyugvást esedezett, holtjai eltemethetéseül.

Sept. 2-kán kezdé a' Török, hasztalan levén minden más szer, a' várat, tűz-aknákkal (Mine) ostromlani. Nem voltak művészek, kik a' földalatti merényt megakadályozhatták volna, de igen, hősek, kik a' nyílt megrohanást visszaverék. És september 4-dikén, midőn magát megcsufoltatva látá, elhalt a' mirigyben Zuleyman, egyike azon csillagoknak, mellyek olly gyéren tűntek vala fel a' török égen. Az emlékezet verangyala fájdalommal lebegjen sirja felett.

Annyira leveré a' török sereget az ostromlásnak rosz menete, 's a' sok vesztes, hogy a' nagyvezér félvén a' meggyilkolástól, vagy hogy a' sereg szerteoszlik, a' zultan halálát csellel rejté-el a' háborgó nép előtt.

Sept. 5-kén a' külvár borult lángba a' Törökök tűzétől. Süvítő vihar egyesült vele; a' tűzhevű lég, az omló romok kénysz-ríték Zrinyit fenmaradt keveseivel a' belvárba vonulni. Az éhes láng gynyolt minden oltási próbát. Az egész török gyalogság, Zrinyi hő-

seivel egyszerre rohant a' belvár kapujához; 's a' magyar, gunyolva az ingó szerencsét, elzárá azt: de állapotja iszonyatos 's kétségbeejtő vala. A' belvár egészen független volt a' külsőtől, melly bár amannál sokkal erősebb, vagy pogány kéztől, vagy rohogó lán-goktól emészteték. Szükség volt mindenben. Ét- és hadiszer a' külvárban maradt, 's a' tusa heve csak kevésnek engedé megmentését. Mindenki elsáppadt, csak Zrinyi nem; mert ő soha sem reménylé szabadulását, de igen, hogy nem hal-el boszú nélkül.

Véresen tünt-föl 1566. sept. 7-nek regje, 's minden ágyú durrogása és a' török zene hangzása alatt kezdetett-meg az általános ostrom. A' belvárba is, a' gróf szobáiba, közel a' lőpor-toronyhoz tűz vetteték, melly villámsebességgel harapózék maga körül. — Eljött a' határozó óra.

Zrinyi nyugalommal 's mosolygva ment szobájába. Sherenk Ferencz, komornoka, legpompásb selyem szövetű ruháját adta reá; kalapja kolcsagán nagy becsű gyémánt csillogott. „Ne mondják a' kutyák — szólla Zrinyi — hogy hasztalan vetkeztettek-ki“ — 's száz aranyat tön dolmányába és a' vár kulcsát. Több próba után atyjának kardját vevé, mert: „e' karddal vívtam-ki az első hirt; ezzel akarom kiküzdeni az utósót is, akármit határozzon az ég. De a' kulcsot 's aranyakat csak akkor birandja a' pogány, ha elreppen vég-leheletem. Lovagilag oldom-meg az esküt, hogy élve nem fog-el Török.“ — 'S a' vár piaczára lépe, hol fenn villogó fegyűerekkel várak övéi. 'S így szólít hozzájuk: „nem emlékeztetek eskütekre. Mint Magyarok tartottátok azt még eddig. Adja a' hon istene, ne lássak ez utósó órában méltatlant. Mennünk kell, utójára mutatni-meg a' pogány kutyáknak, hogy magyarok vagyunk. Látjátok, hogy nem ők, de az ég lánggal küzd ellenünk. Mit? — élve égünk itt meg? 's kevesen vagyunk; a' szükség jelen; éh, szomj öl-el nőinkkel és gyermekeinkkel. Halnunk kell, 's azért haljunk, mint férfiak, mint magyarok; ki e' napot tul éli, az istennel él örökké az utókornál. Én megyek előre, kövessetek. Esküszöm, hogy soha nem leszek hűtelen.“

Maga mellett Juranich Lőrinczczel, ki a' fenn lobogó zászlót tartá, első omlott-ki Zrinyi a' hidon panczél nélkül, 's utána hat százan a' törökök száz ezreibe. Mindjárt előtalálá az első lövés. Ő eldült. 's gyilkával védé magát és fogaival. 'S a' második harmadik — 's ő nem volt! Övéi mind elvesztek, részint a' sikon, részint az égő várban, hova az omló törökök által visszanyomattak.

Zrinyi meghalt, 's vele övéi: de lelke is vészt onta a' pogányok közé. Elszédítve a' diadaltól omlának-be ezek a' füstölgő ro-

mokba. 'S im roppanás esik, mintha a' föld szakadna-szét, 's az ég boltja beomlanék. A' nap elsötétedett. A' Zrinyitől elrakott kánócok légbe röpiték a' lőportornyot; számtalan török szétszaggatva röpült-föl vele.

Husz ezer emberbe 's a' zultan életébe került az ostrom. A' nagyvezér már az előtt kikiáltatá, hogy tiz aranynyal fizettetik minden magyar fej 's ezerrel a' magyar Leonidásé. A' jancsár-aga elvágatá ezt, 's karóra szurató a' zultani sátor elébe. Sept. 9-kén a' nagy vezér a' rettentőt testvérének, Szokolovich mustaphának, küldé Budára, 's ez a' császári vezérnek, gróf Salmnak Győrbe, egy levéllel, tele érzékeny ömledezéssel Zrinyi hős halálán. Miksa császár egész serge jelen volt az eltakarításon. Későbbben veje Batthyány *) Boldizsár, Csáktornyára, sz. Ilona-templomába vivé. Ott nyugszik az, első neje, egy leánya, 's három fija mellett, kik őt megelőzik. — Zrinyinek két nője volt; első: Katalin, Ferdinand, Frangepani gróf — második Éva, Rosenbergi Juszt leánya. — Gyermekeszámok: Ilona 1546. előbb Országh Krisztof, azután Balassa István nője; Katalin 1548. Betlehemfalvi Thurzó Ferencz, utóbb Forgách Imréné; Dorottya, Batthyány Boldizsárné; Orsolya, Prényi János, majd Lindvai Bánfi Miklós hitese; Borbála 1514. szepesi gróf Thurzó Elekné; Margit, Homonnai Miklósné; Magdolna, Teleki Istvánné, majd Thurzó Jakabné. Miklós, Farkas, Anna, János, mint gyermekek haltak-el; — György tárnokmester élt 1549—1603 között; **) II. János 1795.

Utód-unokája Péter, VII. Miklósnak hős fia, 1671. Német-Ujhelyben hóhér-pallos által veszett; fija, Péter, 24 évi tömlöczötetés után 1703. — 's leánya Ilona, Thököli Imre 's Rákóczy II. Ferencz nője, Nicomediában halt-meg 1703. febr. 18-kán (Életét I. Majláth János gróftól az 1831. Aurorában, 's némi részben: Drisch Historia magnae legationis caesareae. 492 l.) voltak utósó sarjadékai a' jeles Zrinyi-családnak.

Az örök hír anygala lebegjen szent poraid felett, dicsőült polgára hazámnak, míg magyar hon áll, míg magyar kebel dobog!

(Vége következik.)

*) 'S nem Batsányi, mint Hormayr rosszul mondja.

**) Istvánffi, XXXIII. könyv.

PESTI VIZSGÁLÓ. H i r s z e k r é n y.

Pestről, vagy tulajdonképpen Ó-Budáról, hol rendesen lakott, jul. 22-kén H—seh israelita eltűnt, 's még 24-én, midőn ezt írjuk, nyomára nem akadtak. Családját 30 ezer ezüst forinttal 's mintegy 20 ezer pengő forintnyi értékű drága kövekkel, mellyekkel külföldön, de kivált Budapesten kereskedett, hagyta-el a' nélkül, hogy titkos eltávoztának oka tudva volna. Foglalatosságot pontosan, szorgalommal, 's legjobb állapotban üzte, 's mint mondják, a' budapesti ékszerárusoknál hittelben sok drága kőve van jelenleg is. Nagy és fontos ok kényszeríthetné őt e' lépésre. — Az ugy nevezett új épületen túl levő homokdombokba vájt 's épített putrikból, hova a' legszegényebb vízkárvallottak vonták magukat a' tavali árvíz után, most már ki kell költözni az eddig ott boldog elégtételen 's házbér nélkül élt lakosoknak; csak a' legtehetlenebbek maradhatnak még Mihály-napig. E' tért, kivált a' czukorgyár felé terjedő részen, házhelyekre adatván-el, már is ideiglen deszkakerítéssel foglalják-be e' hét elejétől kezdve. FÜLHEGYI.

KÜLÖNFÉLE.

T r é f a f ü z é r.

Ha némbert volnék! — Ha férjfe volnék!

I. Ha némbert volnék

Ha némbert volnék, szeretnék 's szerettetni kívánnék; mert mi egyéb ad a' hölgynek becsét, mint a' szív? — Létezők iránya ném érzése? — De rendeltetésemnek minél jobban megfeleltetés végett inkább takaros mint szép, inkább érdekes mint felhívó tekintetű vágnám lenni; részemről nem anyayira szabályos szépséget, mint kellemet ohajtnék, mindenek felett pedig egy titkályos bájt, melly a' sejtelennek is megfoghatlan lenne.

Ha némbert volnék, a' szív gyöngédebb érzései iránt nem lennék idegen; de azért csak egyszer szeretnék; számtalan követeléseim mind ugyan annyi kezesei lennének hűségemnek; választottamnak a' lélek és szív minden adományával, lélek nemesség 's deli termettel, kellene birnia.

Ha némbert volnék, hamar át fognám látni, hogy a' szépség első adománya a' természetnek, melylyel elhalmoz, 's első, mellyet visszavesz. E' meggyőződésnek arra kellene tanítani, hogy a' szépség hamar hervadó virágát ne sokra becsüljem, hogy azt kellem és elme által nemesítsem. Hisz' a' szépséget különben is csak e' két tulajdon dicsőíti.

Ha némbert volnék, jó lennék, hogy soká fiatal maradhassak; mert czi-vakodó természet, szeszély és mérgesség hamar előregitnek. Minden halandó iránt jó indulattal viseltetném, még a' szép hölgyek iránt is. Hibáikat kicsinyítő üvegen nézném, érdemeik iránt pedig méltányos lennék. A' jóság vajmi szép! de jóság és szépség gyakran felese. éltetnek az életben. A' jó költemény nem szép-e egyszersmind? A' jó hölgy nem lehet-e szép is?

Ha némbert volnék, a' kacérságot, tetszelgést utálnám, izetlen érzelmeket nem csatolnék diadalmi kocsimhoz, és szememmel nem hazudnék szerelmet, mellyről szívem mit sem tudna.

Ha némben volnék, értem, szép némben, nem volnék szeszélyes. Erősítse bár ki: hogy szeszély az élet fűszere és a rózsá tövise; én nem örömet szurom-meg magamat, 's úgy hiszem, más sem. A' szép asszony szeszélyeit eltűnjük ugyan, minthogy a' dolgon változtatni már különben sem lehet: de nem fogna-e inkább imádatni, ha imádót soha sem bészontná, ha féltékenységgel 's egyéb kigondolt gyötrelmek által érzelmeiket soha nem keserítné?

Ha némben volnék, inkább tükrömtől kérnék tanácsot öltözeteim választásában, mint a' divattól; 25 éves koromban nem játszanám a' szendét, 30 évemben nem táncolnék, 's mint 40 éves nem mennék főkötő nélkül utszára.

Ha némben volnék, soha sem láttatnám magamat hajtekeréscsel (papillote), étvágyat nem mutatnék, fenn hangon nem lármáznék, soha nem futnék, legkevésbé pedig, ha tollas kalapom, vagy bő, lecsüggő ujjú ruhám volna.

Ha némben volnék, pongyolában soha nem mutatnám magamat, 's egyedüli elemem tisztaság lenne. Rousseau-nak valóban igaza van, midőn mondja: „lompos asszony legbészontóbb tünemény a' természetben, 's az illyent megutáló férjfiúknak mindig igaza van.“

Ha némben volnék, örömet hallanám a' dicsértetést, de finom, gyöngéd, értelmes dicsértetést, melyet az aggatlan, ficzkók émelygős hízlegéseitől megkülönböztetésből inkább mérlegre tenni, mint számlálni fognék. Arra törekedném, hogy a' férjfiúknak tetteim rugói folyvást megfoghatlanok lennének; dolyföst, tudóst soha sem játszanám; csekély ismereteimet inkább eltemetném mint fitogtatnám, véleményemet első soha sem mondanám-ki, 's tanult férjfiúk komoly vitatkozásaiiba soha sem elegyedném.

Ha némben volnék, hanyatló éveimben buzgólkodnám; hisz' a' vallás is szeretet. Szívemet egészen Isten dicsőítésére szentelném, ha földi érzelmek gerjesztésére már alkalmatlan lenne; de buzgóságom türelmes szelid lenne. Jobb jövő reményében nyugottan néznék halálom elébe, 's gondolataimban szünetlen az üdvözítőnek szavai forognának: „sok bűne fog megbocsáttatni; mert szívében sok szeretet volt.“

Egy férjfi.

II. Ha férjfi volnék.

Ha férjfi volnék, szeretnék és szerettetni kívánnék; mert szeretet az élet költészete. De okosan szeretnék; szerelmemnek a' szívet 's lelket kelleni enyhíteni, nem pedig az érzékiség mámorának hizelni. Szerelmemst óvakozva választanék; ha választottam, szerelmem tárgyához örökre hű maradnék Szerencsémets bensőséggel 's zajtalan éldelném; féltékenységből kincsemet titokteljes homályba rejténém.

Ha férjfi volnék, minden szerepet inkább játszanám, mint ledér csábító Seladon-ét; mindent inkább színlenék, mint szerelmet, melly szívémben nem laknék. Egy gyarló hölgynek a' család csábítás hálójába kerítése milly nemes diadal! Soha sem izgatnék-fel olly szenvedélyt, mellyben osztakozni nem akarnék. A' némben csak egyszer szerethet igazán; ezért is megbocsáttatlan bűn vétke önzésből azon emésztő lángot élesztetni, melly gyarló áldozatán sirig nyalakodik.

Ha férjfi volnék, nem akarnám magammal elhitetni, hogy a' természet a' némbert hűségre, 's a' férjfiút állhatlanságra rendelő. Azon hölgynek, ki kedvemért többi imádóin kiadna, ki csak nekem vágya tetszeni, engem

megbájosni, ki egész életét, keblének minden szent érzelmét nekem áldozná, csak leglélekismeretesebb hozzá ragaszkodással visszonoznám szerelmét.

Ha férfi volnék, oly társaságokba, melyekből a' némberek száműzvék, soha sem mennék. Oly körökben mulatozó emberek a' nagy világban többnyire unalmasok. — Oly lakomák, melyeknél az öltönyt levetik, 's a' kalapot fenntartják, kávéházak, hol a' teremtes urai billardoznak, felebarátaikat kisebbitik, kofaként csacsognak, a' pénzszedőnének fülébe sugdosnak, a' csárdák 's agg nőteleni ebédek sirja minden maga kedveltetésnek és udvariságnak. — Oly férfiak, kik estvéként csak sörházakba járnak, nagyobbára miveletlenek. Milly merevények, milly elfogulttak ilyenek a' szalónokban! — És mért ne illenék a' nőnek, a' férjével minden bajt 's gondot megosztónak, annak mulatságaiban is részt venni?

Ha férfi volnék, bajszot vagy barkót soha sem hordanék; mert ezek csak Magyaroknak, Lengyelnek 's katonának ékei. A' dohányt 's burnótot nélkülözném; mert szaguk a' dámáknak kellemetlen; cigarót azonban, szívnék koronként. Sarkantyút és lovagló korbácsot is hordoznék; mert ezek férfias erőre mutatnak. (Engedelmet! nem mindig és mindenkinél.)

Ha férfi volnék, sokat nem enném. Az oly falánk, ki csak mártások és ragout-król tud beszélni, szánakozásra méltó. De ha ebédre hívnának, az ételekről magasztalólag szöllanék.

Ha férfi volnék, osztályzatomban (Fach) kitűnni törekedném. Hirrokapás, nevemnek az utóvilág szájában megörökítése lenne a' szerelem mellett egyedüli célja életemnek. Mennél nagyobb tiszteletben állnék kortársaim előtt, annál inkább szeretne barátném.

Ha férfi volnék, megházasodnám, ha nem egyéb tekintetből, már csak azért is, hogy saját tűzhelyem legyen. Nőszülésemnek legalább 30-ik évemben kellene megtörténni; mert nőt vennék, nem beteg-ápolónét. Pénzre nem néznék, hanem szellemre és szívre. Nőmre nem alkudoznám, mint jelenkorban szokás. Még kevésbé fognék pedig kedvesemtől pénzt elfogadni, 's az úgy nevezett kitarást (souteniren), mint becsülettel meg nem férő dolgot, utálattal mellőzném-el, 's mind azokat, kik illy alacsonságra vetemedhetnek, megvetném.

Ha férfi volnék, csak 35-ik évemig akarnék fiatal lenni. Öltözetemnek ezentul a' nélkül, hogy lomposságba fajulna, csak egyszerű és fénytelennek kellene lenni. Különösen őrizkedném pedig, öszülő hajakkal érzelegni; nem, — éltem célját üdvé teendő, csupán választott nőm boldogításán törekedném.

Egy némbér.

Francoziából

RÖJTÖKI.

Kérem. Beküszöntvén a' jelen évi 2dik fülesztendő, tisztelettel kérettetnek e' folyóirat pártfogói, kik a' folyó fel évi lapoknak megrendelésével elkéstek, hogy azok iránt minél előbb méltóztassanak szándékjokat kijelenteni.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul, a' Duna partján. 114. sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.